

noget stort Omfang, men som det dog forekommer mig temmelig nødvendigt blive vedtaget. Det vil jo blive et tvungent Ombud at være Hegnssynsmænd, og jeg vilde ønske det for at være noget urimeligt, om Spørgsmaalet om en Mands Fritagelse for dette Ombud skulde kunne afgøres i een Instants alene, derpaa gaar de to af mine Endringsforslag ud. Det tredje gaar ud paa at fastsætte den Betaling, som Synsmændene skulle have for at affyne Hegnet. Denne Betaling er bestemt overeensstemmende med den, som ellers ydes for disse Forretninger, idet det forekommer mig ganske klart, at Tilsynet med og Ledelsen af Arbejdet er en integrerende Deel af selve Arbejdsudgiften, men denne kan i mangfoldige Tilfælde ikke afholdes for den Partis her er tale, nemlig 1 Rd. Det kan ligesaa godt falde i Hegnssynsmændsformandens Lod at træffe i Overeensstemmelse med Loven, besørge Sætningen af flere Hundrede Favne Hegnet et Arbejde, som kan gaar gennem flere Uger, ja maaskee Maanedes, som det kan falde i hans Lod at afhjælpe enkelte Mangler ved Hegnene, men i det Tilfælde, at det Arbejde, han som Formand skal lede, bliver af et saadant Omfang forekommer det mig mesten latterligt, at Lederlaget derfor sættes til 1 Rd. I mine Tanker er Ledelsen af dette Arbejde en ligefrem Arbejdsudgift. Noget Andet er det at affyne det fuldendte Arbejde og aflevere det; dette maa betales overeensstemmende med de samme Regler, hvorefter overhovedet Hegnssynsforretninger blive at betale. Jeg skal derfor anbefale dette Underendringsforslag til Thingets Vedtagelse. Der er kun et af samtlige Udvalgets Forslag, som jeg maa fraraade at vedtage; heldigvis er det et Forslag, som mere har en formel end en reel Betydning. Det er nemlig det sidste Endringsforslag under Nr. 39, hvor den Bestræbelse træder frem, at sætte Klækkerne — Handelspladserne mener jeg; jeg haaber, at de ærede Repræsentanter for Handelspladserne ville tilgive mig, at jeg saa ofte bruger dette Udtryk, som er dem saa modbydeligt — i Klasse med Kjøbstæderne og inddrage dem i Overkommunalautoritetens, Amtsraads, Bærgemaal. Det er ganske vist kun paa et ganske

underordnet Punkt, at det vil have nogen Indflydelse, om man betragter dem som Kjøbstæder eller Sognecommuner, men jeg vilde saare nødigt have slaaet et saadant Præcedents fast, slaaet fast, at disse Handelspladser overhovedet skulde kunne følge Kjøbstæderne og glide bort fra den overkommunale Autoritets Bærgemaal. Jeg vil imidlertid ikke nu for Tiden især paa Grund af den fremrykkede Tid rejse nogen Discussion om dette Punkt; jeg skal kun forbeholde mig, allerede nu, forsaavidt det erede Thing med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 39 skulde følge Udvalget til 3die Behandling at stille Endringsforslag i modsat Retning, hvilket jo desuden har den store Fordeel, at udskyde Discussionen til 3die Behandling, hvorved Klækkerne eller Handelspladsernes Repræsentanter muligens ville være noget fyldigere tilstede, end Tilfældet er i dette Dieblt.

Da ikke flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets § 12 (see Tillæg A. S. 2069—70).

vedtoges uden Afstemning.

1) Forslag under Nr. 18 til § 13 af Udvalget;

I første Stykke, 2den Linie, istedetfor Ordene: „blive“ og „sættes“ for de sidste Vedkommende blive at indstille til“ vedtoges eenstemmig med 57 Stemmer.

2) Forslag under Nr. 16 til samme Paragraph af Udvalget:

Andet Stykke affattes saaledes:

„For hver Kjøbstad eller Sognecommune udnævnes 3 Synsmænd, af hvilke den ene bestilles til Formand. Derhos udnævnes en, eller efter vedkommende Byraads eller Sogneraads Bestemmelser flere Suppleanter til at udføre Hvervet i Tilfælde af, at nogen af Synsmændene har Forsald eller paa Grund af Slægtsskab med Sagens Parter eller personlig Interesse, i Sagen, er forhindret.“

vedtoges eenstemmig med 60 Stemmer.